

Den 28. juni 2023 kl. 13.00 blev retten sat af og med nævninger.

Retsmødet var offentligt.

Retten nr. 11-2286/2023

Anklagemyndigheden

mod

[T]

.....

Efter votering afsagde retten følgende

kendelse:

Alle dommere og nævninger udtaler:

Tiltalte har overordnet forklaret, at han samlede Mia Skadhauge Stevn op i den hensigt at køre hende hjem, da hun stod på Vesterbro og ventede på en bus. Han kørte herefter til Sulsted Kirkevej med hende med det formål, at de efter aftale skulle have seksuelt samkvem, og hvor Mia i forbindelse med en faldulykke pådrog sig en sådan skade, at hun kort efter afgik ved døden. Endelig har han forklaret, at han efter hendes død gik i panik, hvorfor han kørte hende til sin bopæl, hvor han parterede og delvist opløste liget for at skjule eventuelle spor fra ham på liget.

Det kan lægges til grund, at GPS-oplysningerne vedrørende tiltaltes bil omkring den 6. februar 2022 er blevet lagret, uanset at tiltalte i perioder havde sat GPS-trackeren i "privacy mode". Det kan videre efter GPS-oplysningerne lægges til grund, at tiltalte den 6. februar 2022 kørte fra sin bopæl i Flauenskjold til Aalborg, hvor han kørte rundt i den indre by i tiden fra kl. 02.28, indtil han kl. 06.09 samlede Mia op. Denne kørsel, der hovedsagelig fandt sted i området ved Jomfru Ane Gade og Vesterbro, har således varet næsten 4 timer. Det fremgår videre, at tiltalte den forudgående nat på tilsvarende måde havde kørt alene rundt i Aalborg i flere timer. Det kan videre lægges til grund, at tiltalte den nat, hvor han samlede Mia op, havde slukket sin telefon og manuelt deaktiveret bilens GPS-tracker. Bilen var således stillet i "privacy mode" fra kl. 02.15 til kl. 08.15. Dagen forinden, hvor han på tilsvarende vis havde kørt rundt i Aalborg midtby, var GPS-trackeren også manuelt stillet i "privacy mode" (fra kl. 01.29 til kl. 10.29).

Af overvågningsbilleder fremgår, at tiltalte – umiddelbart efter at have samlet Mia op – kørte ad Reberbansgade mod vest med forholdsvis høj hastighed, og af GPS-oplysningerne fremgår, at hans bil passerede Limfjordsbroen kl. 06.21 og herefter kørte direkte til Sulsted Kirkevej, hvor bilen ankom 18 minutter senere.

Det fremgår af [A's] vidneforklaring, at hun og Mia under deres bytur den pågældende aften og nat havde indtaget alkohol i et sådant omfang, at de på tidspunktet omkring kl. 04.39, hvor de skiltes, begge var "meget fulde". Af optagelser fra overvågningskameraer i Jomfru Ane Gade fremgår, at Mia blev alene tilbage i Jomfru Ane Gade, hvor hun indtog yderligere alkohol. På optagelser fremstår Mia synligt beruset, hvilket støttes af den retskemiske erklæring, hvoraf fremgår, at der er påvist en alkoholkoncentration i hendes hjernevæv på 1,78 promille, hvilket må antages at afspejle alkoholkoncentrationen i blodet.

Det er ubetænkeligt at afvise tiltaltes forklaring om, at han var kørt til Aalborg og rundt i gaderne i den indre by i flere timer alene for at fornemme feststemningen efter genåbningen af nattelivet efter pandemien. Det er endvidere ubetænkeligt at afvise hans forklaring om, at han alene samlede Mia op for at køre hende til hendes bopæl. Disse forklaringer fremstår som ganske utroværdige og konstruerede til lejligheden.

Det fremgår af GPS-oplysningerne, at tiltaltes bil standsede flere gange på Sulsted Kirkevej, hvor tiltalte parkerede bilen på det sted, hvor vidnet [B] bemærkede tiltalte og bilen omkring kl. 06.45-06.50. Vidnet bemærkede ikke andre personer end tiltalte, der stod ved bilens åbne bagagerum, som han lukkede, da vidnet nærmede sig.

Tiltalte har forklaret, at han og Mia gik på vejen, hvor de kyssede hinanden, og at Mia på et tidspunkt løb og hoppede i retning mod et træ, hvor det var meningen, at de skulle have sex, hvorefter hun faldt på en sådan måde, at hun blev kvalt i remmen fra sin taske. Remmen var ifølge tiltaltes forklaring afkortet og bundet sammen, idet den kort forinden var blevet revet over, hvorefter Mia bandt en knude på remmen. Mia var ifølge tiltaltes forklaring påklædt under hele forløbet i skovområdet.

Der er i skovområdet fundet to ens brystplastre, der efter resultatet af den foretagne DNA-analyse og øvrige tekniske undersøgelser stammer fra Mia. Tiltalte har ikke kunnet give nogen forklaring på fundet af disse brystplastre i skovbunden, når henses til hans forklaring om, at Mia under hele forløbet var påklædt.

Hertil kommer, at en hårelastik, som efter DNA-undersøgelserne hidrører fra Mia, er fundet på et sted på Sulsted Kirkevej, hvor tiltalte og Mia efter hans forklaring ikke har befundet sig. Endelig er Mias nøgler fundet ved siden af vejen, hvor de har været enten tabt eller smidt. Der er under disse omstændigheder grundlag for at antage, at forløbet i skovområdet ikke har været, som forklaret af tiltalte, men at fundene bærer præg af, at Mia har forsøgt at undløbe fra stedet.

Efter obduktionserklæringerne og obducent [C's] forklaring kan det lægges til grund, at der som følge af ligdelenes tilstand ikke med sikkerhed kan konstateres en dødsårsag, men at der efter undersøgelserne ikke kan angives nogen anden sandsynlig dødsårsag end kvælning. Efter obducentens forklaring forudsætter dødens indtræden efter kvælning et forløb på omkring 4-5 minutter med et fastholdt pres mod halsen. Tiltaltes forklaring om, at Mia blev kvalt som følge af et fald, hvor hendes hals blev påvirket af remmen fra hendes taske, er i klar modstrid med de lægelige oplysninger i sagen og forekommer i øvrigt på flere punkter ganske utroværdig. Det forekommer således i praksis svært at forestille sig, hvordan den afkortede rem, hængende ud for Mias bryst, skulle kunne hænge fast i noget, der befandt sig få centimeter over skovbunden og uden oplysning om, hvad den i givet fald hang fast i. Hertil kommer som nævnt, at en kvælning efter obducentens forklaring, sammenholdt med de afgivne erklæring, vil kræve omsnøring af halsen eller lignende i minimum 4-5 minutter.

Det må i den sammenhæng tillige tages i betragtning, at tiltalte efter sin egen forklaring har fjernet dele af liget i den hensigt at fjerne spor, hvorved bemærkes, at der blandt ligdelene ikke er fundet de centrale hals-hvirvler (3.-7. halshvirvel), som må antages at ville kunne underbygge dødsårsagen som kvælning.

Tiltalte har forklaret, at han efter forløbet i skoven gik i panik, og at det ikke var muligt for ham at tilkalde hjælp. Dette stemmer ikke overens med vidnet [B's] forklaring om tiltaltes adfærd, da han passerede det sted, hvor tiltalte holdt med bagagerummet åbent, og hvor tiltalte ikke forsøgte at standse vidnet.

Tiltalte kørte herefter til sin bopæl med liget, som han begyndte at skære op og herunder forsøgte at opløse de afskårne kropsdele i spande med kaustisk soda med henblik på at fjerne spor fra ham på liget. Efter tiltaltes erkendelse og detaljerede forklaring om, hvorledes han skar liget op i mindst 231 dele, hvoraf han søgte at opløse flere i en blanding af kaustisk soda inden han herefter kørte ligdelene til Dronninglund Storskov, hvor han dels gravede delene ned i to grave, dels spredte nogle af delene ud over skovbunden, er tiltalte skyldig i overensstemmelse med tiltalen for usømmelig behandling af lig som beskrevet i forhold 3.

Tiltaltes særdeles omfattende og makabre behandling af liget har i øvrigt selvstændig betydning i forbindelse med bevisvurderingen vedrørende sagens øvrige forhold, idet det giver en kraftig indikation af, at han var indstillet på at gå meget langt for at slette spor.

På baggrund af ovenstående finder retten det bevist, at Mia, der som nævnt var meget spirituspåvirket, døde ved kvælning, mens hun var i tiltaltes varetægt. Tiltaltes forklaring om det passerede må tilsidesættes som utroværdig og i strid med objektive beviser i sagen, herunder de lægelige oplysninger og stederne, hvor brystplastre, hårelastik og nøgler blev fundet. På den baggrund finder retten det bevist, at tiltalte dræbte Mia ved kvælning som anført i forhold 2.

På baggrund af bevisførelsen, herunder oplysningerne om tiltaltes kørsler i Aalborg midtby den 5. og 6. februar 2022, hvor han manuelt havde sat sin GPS-tracker i "privacy mode", og hvor han straks efter at have medtaget den berusede og letpåklædte Mia, kørte hende til et øde skovområde, finder retten det bevist, at tiltaltes motiv var af seksuel karakter. Retten tillægger i den forbindelse også tiltaltes egen forklaring om, hvad der seksuelt skete mellem ham og Mia under køreturen betydning. Hertil kommer det forhold, at det kan lægges til grund, at tiltalte, efter at han havde kørt rundt i Aalborg den 5. februar 2022, kørte hjem, hvor han i en længere periode om natten så porno med yngre piger på internettet.

Tiltaltes forklaring om, at han og Mia havde en frivillig seksuel relation, må tilsidesættes som utroværdig. Retten finder imidlertid ikke, at der er ført et tilstrækkeligt bevis for, at tiltalte nåede at voldtage Mia eller at udsætte hende for andet seksuelt forhold end samleje. Det forhold, at tiltalte efterfølgende har forsøgt at fjerne biologiske spor fra liget ved at foretage en kemisk behandling af ligdelene, udgør ikke i sig selv bevis for, at Mia har været udsat for voldtægt. Retten finder det på baggrund af ovenstående bevist, at tiltalte har gjort sig skyldig i forsøg på voldtægt som beskrevet i tiltalen, herunder ved at have kørt Mia til det øde skovområde mod hendes vilje med den hensigt at begå voldtægt. I det nævnte omfang finder retten tiltalte skyldig i forhold 1.

Som følge af det anførte

bestemmes:

Tiltalte, [T], er i forhold 1 skyldig i forsøg på voldtægt, jf. straffelovens § 216, stk. 1, jf. § 21.

Tiltalte er i forhold 2 skyldig i manddrab, jf. straffelovens § 237.

Tiltalte er i forhold 3 skyldig i usømmelig behandling af lig, jf. straffelovens § 139, stk. 1.